

GRECSÓ KRISZTIÁN

Azt jelenti

Tucatnyi hely, ahonnan hiányoznék,
 ha lenne olyan, hogy hiány.
 Sóvárogna bárkiért bárki.
 Sértően kitűnnék a
 szélesre tárt
 lakótelepi esték óbégatásából,
 zöldséges pultok rothadásából,
 a zümmögésből,
 jajgatásból,
 abból, ahogy a piacon serceg az olaj,
 szakad puhán a lángostészta.
 Mindegy, melyik piac,
 melyik város,
 miféle lakótelep.
 Fűlüketítő, túrt közhelyek,
 egyformán fájnak,
 és amint megértem,
 én fájok magamnak,
 mert csak nekem hiányzom onnan,
 elfordítom a fejem,
 mintha az irányváltás segítene,
 a tekintet sugara, fakó rádiusza
 mást emésztene meg.
 Ej, régi barátok,
 régi idők,
 bárcsak kezdhethék el így
 sóhajtást, káromkodást, óhajtó mondatot,
 de a régi barátság, óhajtós időkről
 már lekapartam egyszer a penészt,
 és kóstolni se kellett,
 szagról tudtam,
 nem nemes,
 ami, ugye, nem nemtelen;
 csak megette a fene az egészséget.
 Most itt állok a zsírszagú vákuum
 szélén, közepén, alján,
 se mélye, se iránya,
 és az se jó, ha próbálok,
 az se jó, ha nem próbálok,
 emlékezni, fejteni, érteni, félreérteni,
 a módszer és a mód is –
 gané.
 De lám, ide kunkorodik a végére
 ez a szép, megformált, vén, szagos szó
 a faluból, az ól mellől, a takarásból,
 a kert végéből, a porta aljáról,
 a laposból,
 és azt jelenti, szar.

GRECSÓ KRISZTIÁN (1976) Békéscsaba

Mint árnyék

mint árnyék, mi megözvegyült,
idegen test lábához ült,
figyelem, hogy a délelőtt
nézi bennem a kétkedőt,
körbevágott, tört egót,
a sértett múltat, nótaszót,
dacos jelen: égi balett,
fals intelem vállára vett,
fád jövőn a biztos kamat,
tartalék a tapasztalat,
mint árnyék, mi megözvegyült,
és más árnyékhoz részegült,
átütöm régi magamat,
fenntart még a rosszakarát,
de csúszom a kor hátán le,
hamu alatt ándánte,
s ha fellobban a menüett,
az álakártból menü lett,
várok, mintha lenne mire,
remény, mint a huzat, ki-be
jár a szívem rácsain,
egy ampulla hisztamin,
és rá, ha kell, még kalcium,
a sors maga az ódium,
a származás csak lepedék,
az akarat tán menedék,
remények: mind rimánkodás,
csodálatból csodálkozás,
jár a pokol, mint a rokka,
több a hibás, mint a csonka,
itt bent, szépen összegyűlt,
mint árnyék, úgy megözvegyült